

XXVI.

Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen.

In Brunswijk woonde ergens op de Koolmarkt een laarzenmaker, Kristoffel geheeten. Bij dezen droeg Uilenspiegel op een schoonen dag zijn laarzen, die eens duchtig moesten gesmeerd worden. Hij stond daar plots in 's meesters werkplaats, toonde den man zijn hard geworden laarzen en sprak:

— Baas Kristoffel, ge moest me die dingen eens ferm spekken, dat ik ze Maandag weer kan aantrekken. Gaat dat?

— Ja, dat gaat, antwoordde Kristoffel en Tijn ging daarop buiten, zonder iets kwaads te vermoeden.

Pas was hij echter de deur uit, of daar zegde de gast van den laarzenmaker:

— Meester, die kerel is niemand anders dan Uilenspiegel, de guit die ieder te slim is en alles letterlijk op het woord neemt. Moest men hém opdragen, wat hij u gelast heeft te doen, men zou er wat van zien!

— Wat voor bijzonders heeft hij me dan als opdracht gegeven? vroeg de laarzenmaker, die niet begreep waar zijn knecht heen wilde.

Deze antwoordde:

— Hij beval u de laarzen te spekken en meende daarmee natuurlijk dat ze gesmeerd moeten worden. Nu stel ik echter voor, ze werkelijk te spekken, zooals men dat doet met braadvleesch en gevogelte.

De meester sprak:

— Dat is een idee. We gaan inderdaad letterlijk doen wat hij ons gevraagd heeft.

Toen nam hij spek, sneed het in dunne reepels en begon

daarna met behulp van een speknaald beide laarzen te lardeeren, alsof het feestelijk gebraad gold, in plaats van leeren beenschoeisels. Den Maandag daarop kwam Uilenspiegel terug en vroeg of hij zijn laarzen kon bekomen. De meester wees naar den muur en zei met een spottend lachje:

— Zeker, vriend; kijk, daar hangen ze!

Tijl bemerkte dadelijk hoe de vork aan den steel zat en dat hij eindelijk eens van 't zelfde laken een broek had gekregen. Hij wist zich echter te bedwingen, begon te lachen en zei:

— Ge zijt een juweel van 'n vent. Ge hebt me dat daar geleverd, precies zooals ik 't u gevraagd heb. Wat moet het kosten, dat grapje?

— O, niet veel, beste heer, antwoordde de meester, steeds spottend, slechts één groschen kost het en 't is puik werk, zooals uzelf trouwens wel ziet.

— Of het puik is! riep Tijl uit, betaalde den laarzenmaker, nam zijn gespekte laarzen en ging het huis uit.

Meester en knecht zagen elkaar triomfantelijk aan, zichtbaar tevreden dat ze dien aartsschelm eindelijk eens de loef afgestoken hadden. Hun vreugde was echter van korten duur. Plots weerklonk in de werkplaats een gerinkel van alle donders! Uilenspiegel had met zijn laarzen de vensterruit verbrijzeld, stak thans gewoonweg hoofd en schouders door de opening en vroeg gemoedelijk:

Komt dat spek voort van een gewoon varken, of is het wellicht van een everzwijn ?...

— Baas, zeg me eens, komt dat spek voort van een gewoon varken, of is het wellicht van een everzwijn?

De meester bulderde:

— Kunt ge mijn ruiten niet heel laten, schurk? Moet ik u soms met een knuppel de hersens komen inslaan?

Tijl trok zijn hoofd een weinig terug en zei:

— Wees niet boos, man. Zoo ge niet zeggen wilt, wat voor spek ge precies gebruikt hebt, dan zal ik 't wel een ander vragen.

Toen was de guit verdwenen. Nu viel de meester tegen zijn gast uit en zei:

— Ge hebt me daar wat moois laten uithalen! Daar zit ik thans met een gebroken ruit. Zult gij die betalen? Zal Tijl het? 't Zal me leeren, nog naar den raad van anderen te luisteren. Ik heb het altijd ondervonden; met zulke doortrapte kerels trekt men immer aan het kortste eindje!

In 't vervolg kon de gast het den laarzenmaker niet meer naar den zin maken. Zoo was hij ten slotte verplicht zijn dienst op te zeggen en werd aldus nog het grootste slachtoffer van die gespekte historie.

— Kwam ik Uilenspiegel maar eens tegen, 'k zou hem mores leeren! nam de man zich voor.

Maar Tijl zat alweer ergens anders en had al geen tijd meer om aan baas Kristoffel of aan diens knecht te denken.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog deerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102